

Hvor er mediernes moralske autoritet?

Dette var et av de spørsmål vi fikk kastet mot oss på et internasjonalt seminar med et 20-talls representanter for fjernsyn, film og aviser fra fem kontinenter.

Av PER-ASLAK
ERTRESVÅG

Seminalet like før jul var lagt opp som en kombinasjon av et vanlig workshop og en retreat på det vakre og tradisjonsrike Nuneham Courtenay ved Oxford, et gammelt herresete som knapt kan ha sett bedre dager, selv da dronning Victoria tilbrakte sine hvetebrødsdager der. I dag drives institusjonen av den indiske organisasjonen Brahma Kumaris.

Temaene spente fra «Mestring av stress» til hovedtemaet, «Living values in an Interdependent world».

Her var samlet en spennende gruppe mediefolk, den tidligere vitenskapsmedarbeideren i The Sunday Times, Neville Hodgkinson, Kathleen Griffin og Philippa Dolley fra BBC, den ennå unge journalist og forfatter Maria Agnes O. Prieto, med en fortid som taleskriver for Filippinenes Ismalda Marcos (!) videre Bill Rosendahl, California, den 74-årige Florence Rapaport, New York, begge prominente TV-stjerner, den 60-årige redaktøren av den italienske utgaven av Cosmopolitan, Franca Rossi, radiofolk fra Kanada og Mexico, filmfolk fra Frankrike og Thailand, reportere og redaktører fra Uruguay, Sør Afrika, Argentina, Paraguay, Singapore og Nederland.

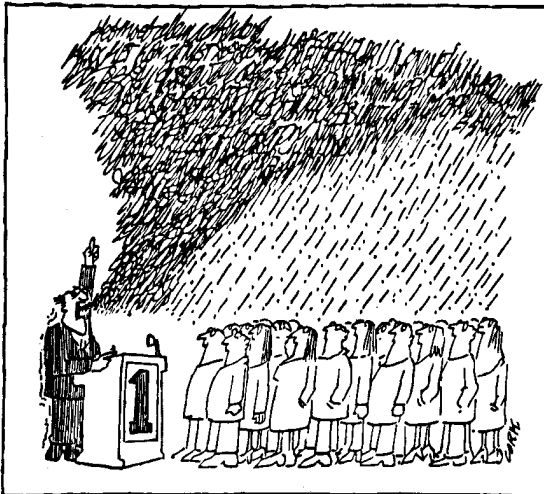
Det var altså denne gruppen av mediefolk som fikk stilt spørsmålet: Hva er dine personlige verdier - hvordan står du for dem, eller fornekter du dem, i jobben din?

Aids-konflikt

Noen hadde gått gjennom kritiske, til dels dramatiske faser i sine liv. Neville Hodgkinson sluttet i The Sunday Times på grunn av en alvorlig konflikt om avisens behandling av Aids-problematikken. Han hadde full støtte for sin egen behandling av aids i avisledelsen. Men så skjedde et skifte av redaktør. Både i og utenfor redaksjonen kom han under et voldsomt press. Forskere og kolleger av ham helt fra USA, ringte opp og skjelt ham ut.

Han kunne ikke gå på akkord med sin egen samvittighet og forlot avisen. Nå skriver han bok om temaet aids.

Maria Agnes O. Prieto

fortalte åpent om sin tid som taleskriver for Filippinenes tidligere diktatorfrue. «Det var klart jeg måtte lyve, hele tiden. Til slutt begynte jeg å tro på løgnene selv...»

Hva får en middelaldrende kvinne og suksessfull journalist, med doktorgrad latin, til å bli medredaktør i et blad som Cosmopolitan - et høylanset magasin som framfor alt er rettet inn mot unge kvinners konsum - med appell til forfølelighet, og med en dash av sex?

Bladet gikk så det suste, og gjør det fremdeles. Likevel er innholdet svakt endret, eller: det har fått en noe uventet vri.

Telefonrådgivning

Udramatisk fortalte Franca Rossi om et stillfarende basketak om realiteter: - Vi ønsket nærkontakt med leserne. I stedet for en brevsjalte, opprettet vi en gruppe psykologer som telefonrådgivere for leserne (aldersgruppen 20 - 35 år).

Hver uke la psykologene fram en rapport om temaene leserne var opptatt av.

- Det vi oppdaget var at de kvinnelige leserne knapt var opptatt av sex, men av kjærlighet, «of love» - og dernest, av åndelige, eksistensielle, spørsmål. Dette siste var noe overraskende, og vanskelig å godta

for sjefen, som utgir bladet på lisens fra amerikanske eiere.

Men stoffet er nå likevel, om enn svakt, dreiet i denne retning, og Franca Rossi har tro på at det vil fortsette.

Et eksperiment på seminaret skjedde nest siste dag. Etter en uke med mange samtaler, diskusjoner og ikke minst prat på tomannshånd i den vakre parken som omgir Nuneham, ble menn og kvinner skilt i to samtalgrupper.

I enerom skulle medlemmene i de to gruppene fritt berette om sine egne liv. Deretter møttes man til felles sesjon: «Woman Talking and Men Listening». Deretter «Men Talking About What They Heard Women Saying and Women Listening!»

Og konklusjonen?

De kvinnelige deltakerne fastholdt at mennene «snakket i generelle og teoretiske vendinger om sine liv». De hadde stort sett beskrevet «noe utenfor seg selv». Kvinnene derimot - mente at de kvinnelige deltakerne - hadde våget å blottlegge sine innerste følelser og verdier.

Brahmas søstre

Siste dag overværet deltakerne et video-opptak som Bill

Rosendahl gjør med en av lederne for Brahma Kumaris. Sr. Denise forteller litt nærmere om organisasjonen.

Brahma Kumaris betyr «Brahmas Søstre». I sin helhet er ledelsen i hendene på kvinner. Det er en liten organisasjon, selv om den har avleggere i mange land. Vekten er lagt på undervisning ved egne universiteter og sentra i India, USA og England.

I England har man blant annet holdt seminarer for psykologer og psykiatere, for fangevoktere og innsatte. Gjennom den hollandske organisasjonen Journalists for Tomorrow, holdes det også kontakt med universitetet i Oxford. I fjor arrangerte de to organisasjonene en internasjonal mønstring i Mexico for mediefolk. En hovedoppgave er å reise mediernes globale ansvarsfølelse.

Det er en topp profesjonell TV-journalist vi får iaktt på nært hold med Bill Rosendahl. Opptaket avslutter han med «Thank you and God bless you!»

- I California møtte jeg en dag en mann på gata som henvendte seg til meg og sa at han likte intervjuene mine svært godt, forteller Bill meg senere. Men den fremmede hadde føyd til: Men hvorfor pokker må du alltid avsluttet programmene med «God bless you?»